

Andrej Dúbravský / On-line Camp

Dvorak Sec Contemporary, Praha

Název nové výstavy Andreje Dúbravského (1987) se vztahuje ke dvěma fenoménům. Jedním je internet – otevřená platforma pro všechno zvláštní, zakázané, queer. Zdroj informací pro dospívající, ale zároveň prostor pro komunikaci, vlastní realizaci a sebe prezentaci, třeba prostřednictvím dnes tolik oblíbených selfies. Druhým je camp – tábor, který právě tak představuje něco zábavného, komunitního, co souvisí s intenzivním prožitkem, vitalitou a objevováním vlastní identity. Tady i tam hraje důležitou roli sdílení.

Mladý slovenský umělec ve své expozici dílem řízeně, dílem intuitivně remixuje charakteristické prvky obou prostředí do prolínavého celku. Používá přitom nejen vnější znaky jako jsou stany nebo živá příroda, ale zaměřuje se především na všem dobře známý stav člověka na pomezí skutečnosti a virtuality, který v sobě kromě jiného obsahuje odhalování i skrývání či kolektivnost i samotu. Přímou se tak dotýká všudypřítomné lidské rozpolcenosti, kdy v životní realitě sice vězí fyzické tělo, duchem je však často nepřítomné – vtažené do matrixu sociálních sítí. Dřívější větvoří tak na plátnech nahradily technologické struktury, které dokonce mohou překrýt celou figuru.

Nové obrazy se poprvé úzce týkají lidí, kteří jsou „připojení“ a rezignovali na tento svět nebo se k tomu při pořizování selfies chystají. Právě jejich zachycování přineslo do Dúbravského tvorby unikátní malířské téma „portrét autoportrétu“. Vizuální protiváhu jim v komplexní malířské instalaci tvoří plátna související se vzpomínkami na romantické přírodní příběhy, které ale možná nikdy nikdo nezažil. Jejich východiskem jsou totiž obrázky určené ke stažení na pozadí monitoru. Princip sdílení obsažený v obou obrazových motivech autor naplňuje i prakticky - „kolaborací“ s keramiky a švadlenami podílejícími se na vytváření jeho váz a stanů z pomalovaných pláten, které mají v našem prostředí premiéru.

Radek Wohlmuth
kurátor výstavy